

Jonas Wessmans avrättning av Commendanten på Carlstens fästning Henrik Danckwardt den 16 september 1719. Danckwardt hade dömts till döden för förräderi och feighet eftersom han hade överlämnat Carlstens fästning utan strid till den Danske amiralen Peter Tordensköld. Man kan knappast tänka sig ett ohyggligare slut än Danckwards. Vad som egentligen hände finns det olika versioner av. Tidigt på morgonen den 16 kommer kärran med den dömda åkandes utefter vägen efter ett stopp på Galgkrogen. Folkmassor var redan samlade och rejält styrkta med brännvin i kropparna. Ditkallade soldater bildade spetsgård och även uppställning runt stupstocken. Den dömda förs upp på podiet och skall lägga huvudet på stupstocken. Först då kommer någon på att skarprättare Wessman saknas! En grupp soldater sändes ut för att leta efter honom. Strax därefter kommer dock herr Wessman, men han är inte bara sen utan också rejält berusad. Huvan sätts på Danckwardt som också får lägga sitt huvud på stupstocken. Allt detta sker nu samtidigt som den halvdruckne bödeln tumlar om med en säck för att försöka få fram bödelsyxan. Detta lyckas inte utan bödeln får ta fram en kniv att sprätta upp säcken med. Därefter börjar han att hugga . Det behövs tre hugg för att skilja huvudet från kroppen. Men huvudet ramlar ändå inte av eftersom det sitter fast i skinnet! Som om detta inte vore nog så är graven för liten och liket ramlar ur kistan vid nedsättningen. Detta upprörde folkmassan och stadsmajor Thalberg begär bödel Wessman i husarrest. Strax därefter blir bödel Wessman gripen av överskulden Jonas Grundell. Den artonde i samma månad började förhören med bödel Wessman. Jonas Wessman hade som nog inte många visste talets gåva när han började sitt försvarstal. På aftonen den femtonde hade Herr stadsmajor sagt till Wessman att exekutionen skulle äga rum nästkommande dag, men aldrig vid vilken tidpunkt. Likväl beställde Wessman av åkaren Christen Jonsson två hästar till klockan fem på morgonen den sextonde. Han gjorde rent sina "*instrument*" som han kallade det. Han trodde aldrig att avrättningen skulle vara klockan sju på morgonen då avrättningarna aldrig brukar vara innan klockan nio. Men som sagt han hade aldrig fått reda på klockslaget. När han fick höra att soldaterna redan var "*bort marcherad och Delinquenten uth kiörder*" fick han brått till åkaren. Slängde sig på första häst och red i "*full carrier*" ut till torpet (hämtade instrumentena) och vidare ut till galgbacken. När han kom dit skulle sonen ta ut yxan ur säcken, men denne var både andfådd och nervös så Wessman fick ta fram kniven och skära loss säcken. Därefter som han själv säger:

..gjorde genast min tjenst som en braf karl huggandes det första hugget.

Varför det behövdes tre hugg och att skinnet fortfarande satt kvar försvarar Wessman vidare såhär:

Efter första hugget satt skinnet kvar varför jag hugger en andra gång, inte heller denna gång faller huvudet så jag hugger en tredje gång . Men nu har yxan blivit både naggad och slö så även om jag skulle huggt tio gånger så skulle huvudet ändå inte falla av.

Det första hugget tog också i nackbenet men ändade ändå Danckwards liv sade Wessman vidare. Enligt vår bödel berodde alltså "*strulet*" vid avrättningen på . Han hade inte fått reda på klockslaget. Han hade heller inte fått reda på att det inte skulle sjungas någon psalm som brukligt är innan Danckwardt lades ner på kubben. Att graven skulle vara för liten stämmer inte enligt Wessman, han brukar som han själv sade alltid göra gravarna en halv aln längre än förbeställda mått. Att liket ramlar ur kistan vid nedsättning hade han inget med att göra. Det var två andra karlar som hade hand om detta. Eller ordagrant från Wessmans försvarstal:

..intet woro whane wid slijkt arbete eller förstodo sig derpå, uthan buro sig confust till wältande kistan så i graven att låket kommit under och botn uppföre , hwarföre lijket nödwändighit måst falla uhr kistan.

Skarprättare Wessman avslutade talet att säga att han hade tagit illa vid sig av dessa anklagelser, speciellt då han dagen innan förhöret hade fått 2 ducater i bonus för exekutionen. Rätten frågade till sist om han hade druckit något innan avrättningen.

Aldrig det ringaste smakade jag igenom min mun förrän avrättningen var över, då jag med min son på krogen drack en kanna öl och för fyra styfwer brännewijn.

..svarade Wessman . Till sist vittnade åkare Christen Jonsson. Han berättade att vid hämtade av hästarna hade Wessman inte blivit bjuden på sprit eller verkat berusad. Rätten ansåg att man inte kom längre i fallet och lämnade över ärendet till magistraten. Det hela slutade med att Skarprättare Wessman fick en varning...